Sygn. akt **OS 12/21**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie

z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Bożena Bielecka

Sędziowie: r.pr. Paweł Cegiełko - sprawozdawca

r.pr. Ewa Piórecka

Protokolant: aplikant radcowski Szymon Michalak

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...)r. sprawy ze skargi (...)na postępowanie radcy prawnego (...), na skutek odwołania z dnia (...)r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...)r., sygn. akt RD-(...)o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2020 r., poz. 75, z późn. zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...)r., sygn. akt RD-(...)o odmowie wszczęcia dochodzenia z uwagi na niepopełnienie przewinienia dyscyplinarnego.

Przewodniczący: Członkowie:

.....	.....	.....
Bożena Bielecka	Paweł Cegiełko	Ewa Piórecka

Sygn. akt Os 12/21

Lublin, dnia (...)roku

Uzasadnienie

W dniu (...)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie o przewinienie dyscyplinarne radcy prawnego (...)określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 75 i 2320) w związku z art. 6, 7, 10, 11 ust 1, 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Od powyższego postanowienie odwołanie złożył Skarżący (...), który nie formułując zarzutów wnosił o stwierdzenie odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego. Precyzując swoje odwołanie na posiedzeniu w dniu (...)r. Skarżący podał, że w jego ocenie radca prawny nie miał uprawnienia do złożenia skargi kasacyjnej, gdyż reprezentowany przez niego Prezes (...)nie jest stroną postępowania, a ponadto skarga kasacyjna została złożona po terminie. Dodatkowo skarżący sprecyzował, że nie oczekuje ukarania dyscyplinarnego radcy prawnego, ale chce żeby radca prawny go przeprosił.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podzielając ustalenia stanu faktycznego dokonane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Po przeprowadzeniu wszechstronnej analizy zebranego w sprawie materiału, Sąd podzielił zajęte przez Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie stanowisko.

Lektura akt prowadzi do jednoznacznego stwierdzenia, iż w realiach niniejszej sprawy brak jest podstaw do przyjęcia, by działania radcy prawnego (...) stanowiły naruszanie art. 6, 7, 10, 11 ust 1, 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, a tym samym wypełniły znamiona przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 75 i 2320).

Nie stwierdzono w realiach niniejszej sprawy żadnych okoliczności, świadczących o umyślnym działaniu radcy prawnego na szkodę interesu Skarżącego. Z analizy akt niniejszej sprawy wynika, że radca prawny (...)składając opisaną przez (...)skargę kasacyjną wykonywał obowiązki, jakie spoczywały na nim z racji reprezentowania w postępowaniu przed sądami administracyjnymi swojego mocodawcy - (...). Podzielić przy tym trzeba powołany w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia argument dotyczący rodzaju staranności jaki obowiązuje profesjonalnego pełnomocnika, prowadzącego do podejmowania wszelkich możliwych działań w granicach prawa będących w jego przekonaniu działaniami na korzyść klienta. Takim właśnie działaniem radcy prawego było wniesienie skargi kasacyjnej na korzyść reprezentowanego (...).

Rację ma także Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w zaskarżonym postanowieniu co do pozostawania poza zakresem rozpoznania w tej sprawie kwestii poprawności formalnej i zasadności merytorycznej przedsięwziętej przez radcę prawnego (...)czynności procesowej w postaci wniesienia skargi kasacyjnej. Badanie takiej poprawności i zasadności należy bowiem do wyłącznej kompetencji sądów administracyjnych, przed którymi toczy się dane postępowanie sądowoadministracyjne. Dlatego sąd dyscyplinarny nie jest władny dokonać samodzielnej oceny dopuszczalności i zasadności skargi kasacyjnej złożonej w toczącym się postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Podobnie bez znaczenia dla oceny postawy radcy prawnego są podnoszone przez Skarżącego zarzuty odnośnie sposobu prowadzenia postępowań administracyjnych w (...)i czynności jego pracowników. Dodatkowo nie obejmują one zachowania radcy prawnego (...), a odnoszą się do innych osób.

Zatem niniejsze odwołanie, w kontekście zgromadzonego materiału, stanowi jedynie polemikę z ustaleniami poczynionymi przez Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie. Skarżący w złożonym odwołaniu nie wskazuje na żadne nowe fakty, ani dowody, które nie byłyby znane w chwili wydania postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia, a jedynie kwestionuje samą zasadność takiego rozstrzygnięcia.

W takich warunkach należy uznać, iż w niniejszej sprawie zostały przeprowadzone wszelkie konieczne czynności procesowe, zmierzające do ustalenia okoliczności sprawy. Argumenty przedstawione przez Zastępce Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, jakie legły u podstaw

decyzji o odmowie wszczęcia dochodzenia, są logiczne, przekonujące, a poczynione ustalenia faktyczne, znajdują miarodajne potwierdzenie w zgromadzonym materiale.

Z tych względów zaskarżone postanowienie jako trafne należało utrzymać w mocy.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 426 § 1 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75 i 2320) postanowienie jest ostateczne i nie służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Przewodniczący:	Członkowie:	
……	……	……
Bożena Bielecka	Paweł Cegiełko	Ewa Piórecka